

รูปแบบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

จิระวัฒน์ ตันสกุล กศ.ม. (การวิจัยและพัฒนาการศึกษา), อาจารย์*

วิณะ พรหมเพชร วท.ม. (จิตวิทยาคลินิก), อาจารย์**

*ภาควิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

**ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรูปแบบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และทดสอบความสอดคล้องของรูปแบบที่สร้างขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ พนักงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ทั้ง 5 วิทยาเขตจำนวน 286 คน ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยตัวแปรแฝง 4 ตัว คือ ปัจจัยการดำรงชีพ ปัจจัยความสัมพันธ์ ปัจจัยความเจริญก้าวหน้า และความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งวัดจากตัวแปรสังเกตได้ 11 ตัวแปร โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน มีค่าความเที่ยงตั้งแต่ 0.567 ถึง 0.931 วิเคราะห์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์โมเดลลิสเรล (LISREL) ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 11 ตัวแปร ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับนโยบายและการบริหารสูงสุด มีค่า 0.58 รองลงมา ความอิสระในการทำงาน มีค่า 0.53 และความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา มีค่า 0.51 2) รูปแบบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ Chi-Square = 41.62, $df = 33$, $p = 0.14$, GFI = 0.97, AGFI = 0.95, RMR = 0.04 รูปแบบสามารถอธิบายความแปรปรวนความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้ร้อยละ 94 ขนาดอิทธิพลที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ปัจจัยความเจริญก้าวหน้า มีขนาดอิทธิพลรวม 0.89 ปัจจัยการดำรงชีพ มีขนาดอิทธิพลรวม 0.66

คำสำคัญ: ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน, พนักงานมหาวิทยาลัย, เทคนิคการวิเคราะห์เส้นทาง

ด้วยโปรแกรมลิสเรล

The model of job satisfaction in the university staff, Prince of Songkla University

JIRAWAT TUNSAKUL, M.Ed. (Research and Development Education), Lecturer*

WATTANA PROHMPETCH, M.Sc. (Clinical Psychology), Lecturer**

*Department of Research and Evaluation in Education, Faculty of Education, Prince of Songkla University

**Department of Psychology and Guidance, Faculty of Education, Prince of Songkla University

ABSTRACT

The purpose of this description research was to develop and validate the causal relationship model of job satisfaction in the academic university staff at Prince of Songkla University. The samples were 286 and randomized by stratified random sampling. Data were collected by using the job satisfaction questionnaire reliability ($r = 0.567$ to 0.931). Statistics, pearson product moment coefficient, and the LISREL version 8.72 was applied to test the model consistency with empirical data

The results were summarized as follows: 1) most of observation variable were found correlated with job satisfaction and there significantly different at the .01 level. Administration and policy have the highest correlate with job satisfaction ($r=0.58$), task autonomy ($r=0.53$), and interpersonal relationship ($r=0.51$) respectively 2) the model validation of the best fitted provide chi-square test goodness of fit of 41.62, $df = 33$, $p = 0.14$, $GFI = 0.97$, $AGFI = 0.95$, and $RMR = 0.04$. This Model could explain variance of job satisfaction in the academic university staff about 94 percent. Factors have highest total effected on job satisfaction were growth factor ($d=0.89$) and existence factors ($d=0.66$) respectively.

Key word: Job satisfaction, Academic university staff, LISREL